

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/63/2014
Identifikačné číslo spisu:	5011201081
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5011201081.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N., F. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpený : JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom Andreja kmeťa 28, 036 01 Martin, proti žalovanému: Okresný úrad Martin, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Námestie S.H. Vajanského 1, 036 01 Martin, za účasti pribratého účastníka konania: SPURS Trading, s.r.o. so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚD-2011/02037-2 zo dňa 26. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/87/2011-105 zo dňa 07. mája 2014 v časti, ktorou bolo rozhodnuté o priznaní náhrady trov konania žalobcu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 7. mája 2014, č. k. 21S/87/2011-105 v napadnutej časti m e n í tak, že výrok o náhrade trov konania znie: Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 954,65 € pozostávajúcu zo súdneho poplatku vo výške 66 € a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 888,65 € na účet právneho zástupcu JUDr. Gabriely Kľačanovej v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 884,92 € pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 66 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 818,92 €, ktoré zaviazal žalovaného zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok v časti výroku o trovách napadol žalobca odvolaním, a po uznaní dôvodnosti ďalšej uplatnenej náhrady trov konania žiadal zmeniť napadnutý rozsudok v tejto časti tak, že žalovaný bude zaviazaný nahradiť jeho trovy konania vo výške 1229,81 € pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 66 € a

trov právneho zastúpenia vo výške 1163,81 €. Zároveň si v prípade úspechu uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 75,04 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Žalobca svojím odvolaním napádal správnosť rozhodnutia o náhrade trov konania v súvislosti s nasledovnými konkrétne uvedenými úkonmi:

Namietal nezákonnosť postupu, ktorým mu krajský súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za právny úkon - návrh na odklad vykonateľnosti zo dňa 15.11.2011, s odôvodnením, že návrh na odklad je podmienený podaním žaloby a nie je možné podať ho samostatne. Žalobca sa domnieva, že takýto právny názor prvostupňového súdu nemá oporu v zákone. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tejto námietke uvádza, že ust. § 250c O.s.p. nevyklučuje podanie návrhu na odklad vykonateľnosti ako samostatného návrhu podaného po podaní žaloby. Okrem toho predmetnému návrhu na odklad vykonateľnosti bolo vyhovieť uznesením č. k. 21S/87/2011 - 19 zo dňa 13.12.2011, preto žalobcovi za takýto samostatne podaný návrh priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia analogicky ako za návrh na predbežné opatrenie (§ 13a ods. 2 písm. a/ zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov) vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, 61,75 €, čo spolu s režijným paušálom 7,41 € predstavuje sumu 69,16 €.

Žalobca namietal zákonnosť postupu, ktorým mu krajský súd priznal za úkon právnej služby - nahliadnutie do súdneho spisu dňa 16.03.2012, odmenu vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny, čo považuje za nesprávne nakoľko odkedy bol do konania pribratý vedľajší účastník, nebolo zo strany súdu žalobcovi doručené ani jedno jeho vyjadrenie alebo stanovisko a pokiaľ chcel žalobca poznať obsah týchto vyjadrení, nemal inú možnosť ako prostredníctvom svojej právnej zástupkyne do spisu nahliadať. Žiadal za tento úkon priznať odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. K tejto námietke Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nahliadnutie do súdneho spisu nie je úkonom v zmysle § 13a ods. 1 zákona č. 655/2004 Z. z., právna zástupkyňa v daný deň nahliadala do spisu 20 minút, a preto krajský súd nemal dôvod vyhodnotiť tento úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 655/2004 Z. z.

Krajský súd posúdil odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 21S/87/2011-57 o zastavení súdneho konania ako odvolanie nie vo veci samej s odmenou vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Žalobca sa s názorom súdu nestotožňuje a domnieva sa, že za tento úkon prináleží odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. K tejto námietke Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nie je dôvod pre odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, nakoľko sa v odvolaní riešila iba správnosť záveru o včasnosti podania žaloby, preto krajský súd postupoval správne, ak na predmetné odvolanie aplikoval ustanovenie § 14 ods. 3 písm. b/ zákona č. 655/2004 Z. z.

Krajský súd posúdil odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2012, sp. zn. 21S/87/2011 o prerušení súdneho konania ako odvolanie nie vo veci samej s odmenou vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. S týmto názorom sa žalobca nestotožňuje a domnieva sa, že za tento úkon prináleží odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tejto námietke uvádza, že krajský súd rozhodol správne, keďže rozhodnutie o prerušení konania nie je rozhodnutím vo veci samej.

Pri určovaní náhrady cestovných výdavkov súvislosti s nahliadnutím do súdneho spisu 16.03.2012 motorovým vozidlom EČ: I.-XXX H. krajský súd priznal nárok na 17,79 €, v čom je obsiahnutá náhrada ceny PHM - benzínu podľa ceny stanovenej Štatistickým úradom SR za 11. týždeň roku 2012 vo výške 1,551 €/l s odôvodnením, že cena v špecifikácii bola vyššia - 1,564 €/l. Žalobca poukázal na to, že v špecifikácii trov predložil súdu daňový doklad, z ktorého jednoznačne vyplýva dátum, cena za jeden liter

benzínu a čerpacia stanica, kde bola pohonná látka natankovaná. V takto preukázanej výške mal podľa názoru žalobcu krajský súd cenu pohonnej látky priznať a nemal ju svojvoľne znižovať kvôli tomu, že na doklade bol iný dátum. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere uvádza, že námietka žalobcu je dôvodná, keďže na priznanie náhrady cestovných výdavkov stačí aj daňový doklad s časovo súvisiacim čerpaním pohonnej látky. Podľa opatrenia MPSVR č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách účinného ku dňu 16.03.2012 (0,183€) pri spotrebe paliva na 100 km (7,3l) a cene paliva- benzín (1,564€/l) Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal náhradu preukázaných cestovných výdavkov vo výške 17,83 €, rozdiel teda predstavuje 0,04 €.

Pokiaľ ide o použitie motorového vozidla EČV: I.-XXXX. v súvislosti s cestou na pojednávanie dňa 07.05.2014 krajský súd priznal celkovú náhradu 16,12 €, v čom je obsiahnutá náhrada ceny PHM vo výške ceny nafty napriek tomu, že z predloženého technického preukazu je zrejmé, že sa jedná o motorové vozidlo s benzínovým motorom. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietka žalobcu ohľadne nesprávnosti takéhoto postupu je dôvodná a za dôvodne uplatnené náhradu cestovných výdavkov za použitie osobného motorového vozidla vo výške 16,65 € : počet kilometrov (60) x počet ciest (2) x náhrada za jeden kilometer jazdy podľa opatrenia MPSVR č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách účinného ku dňu 07.05.2014 (0,183 €) pri spotrebe paliva na 100 km (6,3l) a cene paliva - benzínu (1,449 €/l). Rozdiel v prospech žalobcu teda predstavuje 0,53 €.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 220 O.s.p. tak, že rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania zmenil a žalobcovi v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. priznal náhradu trov konania vo výške 954,65 €, t.j. 66 € náhrady zaplateného súdneho poplatku a 888,65 € náhrady trov právneho zastúpenia. Zmeňujúcim rozhodnutím došlo k navýšeniu predtým priznanej náhrady trov právneho zastúpenia o 69,73 €, (69,16 + 0,04 + 0,53 €) avšak nebolo v celom rozsahu vyhovieť žalobcovi, ktorý žiadal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1163,81 € (navýšenie o 344,89 €).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu nakoľko žalobca mal čiastočný úspech v konaní vo veľmi malom rozsahu a žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.